

Največji slovenski dnevnik
v Združenih državah.
Velja za vse leto \$6.00
Za pol leta \$3.00
Za New York celo leto... \$7.00
Za inozemstvo celo leto... \$7.00

GLAS NARODA

list slovenskih delavcev v Ameriki

The largest Slovenian Daily
in the United States.
Issued every day except Sundays
and legal Holidays.
75,000 Readers.

TELEFON. 2876 CORTLANDT

Entered as Second Class Matter, September 21, 1903, at the Post Office at New York, N. Y., under the Act of Congress of March 3, 1879.

TELEFON: 4687 CORTLANDT.

NO. 75. — ŠTEV. 75.

NEW YORK, FRIDAY, MARCH 31, 1922. — PETEK, 31. MARCA, 1922.

VOLUME XXX. — LETNIK XXX.

KONČNE PRIPRAVE ZA PREMOGARSKO STAVKO

KONENCI NAČRTI ZA VELIKO STAVKO PREMOGARJEV SO BILI ZAVRŠENI NA OBEH STRANEH. — STAVKO SE BO VO-DILO IZ POGETKA IN NEW YORKA, KI JE GLAVNI STAN-PREDSEDNIKA PREMOGARSKIE UNIJE.

Konečne načrte za veliko stavko so bili nabi-ti novih plačilnih kontraktih z de-kom premogarjev, v kateri bi loddajci? 595,000 unijskih premogarjev od- Na kratko rečeno hočejo an- ložijo svoje orodje v petek ob pol-tracitni premogarji povisjanje noči in ki bo vodenia iz mesta plač, dočim hočejo bituminozni New Yorka, tekmo prvih par dni premoščari obdržiti sedanje pla-č. Delodajaleci v obeh poljih pa hočejo skrčiti plače. Čeprav vklju-čujeta obe strani številne druge priteve v svoje predloge, pred-stavljajo vendar plače glavnosporno vprašanje. Ni kratko so zahteva premogarjev naslednje:

Premogarji v bituminoznih poljih: — Odpravljenje različnih plač v enem okraju ali med dve-ka okrajema, tako, da bo po-siedica povisjanje plače za gotove delavce, dočim bi se nikomur ne skrčilo plače. Ustanovljenje šesturnega delavnika ter petdnevne-ga delavnega tedna. Plača in pol-za prekurno delo. Dvojna plača za delo v nedeljo in praznikih. Tedenško izplačevanje. Kontrakt gleda plača za dve leti, da 31. marca 1924.

Antracitni premogarji: — Dvaj-set odstotkov povisjanje plače za delavce, ki delajo na tone in po-višanje za en dollar na dan za dñinarje; odpravljenje podkon-traktov potom individualnih go-dovorov; ustanovljenje "check-off" sistema; kolektirjanje unij-skih pristojbin od strani delo-dajalec; enoličnost plače za iste vrste dela; razširjanje osmernar-ja delavnika na tak način, da bo obsegal vse delavce; povisjanje plače za prekurno delo in kontrakt za dve leti, da 31. marca 1924.

Naprosilo se nas je naj pod-premo svoje zahteve za višje pla-če in da storimo to, moramo imeti časa, — so izjavili delavski člani komiteja, obstoječega iz osmih članov.

Mi smo pripravljeni čakati, dokler ne bodo premogarji v pol-nem predložili svoje stvari. Nato pridemo na vrsto mi, da pojasmi-mo svojo stvar. — so rekli delo-dajaleci.

Po teh komentarjih so se zo-pet lotili razprave glede cele ma-se podatkov o življenskih stro-ških, povisanjih plače, nevarno-stih industrije, mehaničnih produk-cij in o težih dobičkih, katere temelje zastopniki premogarjev devetnajst zahtev slednjih. Med drugimi ustrejajo pri zahtevi za dvajsetočisto povisjanje plače kontraktnih delavcev, pri zahtevi za plače \$5,20 na dan za neiz-urjanje dnevnih delavcev ali dñinarje, nadaljevanje "check-off" si-stema, potom katerega kolektira-jo delodajaleci unijskih pristojbi-ne članov ter enakomerno plačilne lestvice za strojne delavce.

Na vse te zahteve se imeli do-sedaj delodajaleci le in em sam od-govor: — Plače v antracitni in-dustriji je treba znizati.

Delodajaleci niso dosedaj še po-jasnili, kakšen odstotek znižanja plače bodo zahtevali.

Pošiljaljem denarja na znanje.

Pri kr. poštrem čekovnem ura-du v Ljubljani smo izposlovali, da dobimo vbocede za vsako naše na-kazilo izplačljivo potrdilo s podpi-som naslovljence ali njegovega pooblaščence.

Sporazumno s tem ne bomo za-naprej več razpošljali dosedaj običajnih obvestil z označbo že-va, ko je bil odposlan denar iz Ljubljane na zadnjo pošto. Mesto teh obvestil bomo poslali za vsa-ko denarno pošiljatev, ki smo jo prejeli dne 0. decembra 1921 ali kasneje, izplačljivo potrdilo s pod-pisom naslovljence oziroma nje-voega pooblaščence.

Mi moramo skrčiti produk-cijske stroške, povečati trg za premog, nuditi premogarjem bolj-stalno delo za nižjo plačo ter s tem pomagati pri odpravljenju prevladujoče industrijalne depre-sije.

Na to je odgovoril Filip Mur-ray, podpredsednik United Mine Workers, da je prisposoval stag-razijo v premogarski industriji potratnim produksijski metodam, prevelikim dobičkom, kršenjem postave o dobavi in povpraševanju pri kontroliranju trgov in cen. Rekel je nadalje, da so živ-ljenki stroški v premogarskih okrajih peskočili, dočim so ostale plače stalne.

Indianapolis, Ind., 30. marca.— Kaj hočejo imeti premogarji vi-

Frank Sakser State Bank.

CARUSOV NASLEDNIK?

V neki brrokijnski pralnici dela Giuseppe Argentino, o katerem pravijo, da zna dve noti višje za peti pot k pokojni Caruso. Slika nam ga kaže pojočega pri delu. Ko so ga vprašali, če bi šel k gledališču, je odvrnil, da za nobene ceno ne.

"SIAMSKA DVOJČKA" STA SKUPAJ UMRLA

Zdravnički niso mogli izvršiti ope-racije in če bi jo mogli, bi je ne-smeli, ker je prepovedal brat.

Ljubljana, Španško, 30. marca. — Poskus, da se poleti iz Lizbone v Pernambuco je bil vprizoren, ko sta odpela ob 7. zjutraj morna-riška kapitana Saecadura in Coutinho. Upata priti preko Atlanti-ka na razdaljo več kot 4000 milj v šestdesetih urah letalnega časa. V Brazilijo nameravata despetti smrtjo, je bil Bajnasarov obsojen na smrt. Surtuo odsodbo se je izvršilo na javnem trgu vasi na tak način, da so pretepali obsojenega v goračami toliko časa, dokler bi ne prišle nadaljnje zaloge.

Tat je prišel v kuhinjo s tem, da je razbil dve ključavnicie ter tudi napravil luknjo v notranjem zidu kuhinje, napravljenem iz pleha. Kakor hitro je bila tativna razkrita, je bila celo vas takoj na nogah in vsi so pričeli iskat ukra-dene živila in tatu. Bajnasarova so prijeli, ko so našli v njegovi koki neki železni drogi, kogena-vnočnosti ni mogel pojasniti.

Zaslišan, je prijeti mož priznal svojo tativno. Rekel je, da je odnesel živila v neko drugo vas. Radi podlosti zločina in ker so bila s tem ogrožena živiljenja otrok, je bil Bajnasarov obsojen na smrt. Surtuo odsodbo se je izvršilo na javnem trgu vasi na tak način, da so pretepali obsojenega v goračami toliko časa, dokler ni bil mrtev.

Edini izobraževalni človek je sestavil poročilo, v katerem je opisal celo zedovo in 20 nadaljnih kmetov, da je nato prisnilo na dokument svoje prste v pričevanje. Dokument je bil nato poslan obta-stim, ki so preskrbeli Ameriški pomožni administracijski poverjeni prepis in prevod.

Ajvatika bosta še najbrže da-nes zvečer dospela na Kanarsko otočje.

Sestri sta bili v bolnici deset-čna. Jožefa je imela rmenico in pljučnico. Malo pred njenom smrtno plačo se je lotilo Roze umetje-sapnika.

Vse je bilo pripravljeno za ope-racijo in zdravnički so vprizorili slehri napor, da rešijo živiljenje Jožefe, a vse upanje se je opu-stilo krog polnoči, soglasno z dr. Breakstone-om, načelnikom kirurgičnega oddelka v bolnici.

Skušal sem dobiti privolje-nje brata za operacijo, da se reši živiljenje Roze, a on ni hotel da tega dovoljenja, — je izjavil zdravnik.

Br. Breakstone je pojasnil, da bi bilo treba kaj delikatne ope-racije. Pred smrto obeh pa je dal izraza mnenju, da je bila fiziološka sorodnost obeh sestra tako živiljenko bistvena, da bi v slučaju smrti ene umrla tudi druga, še predno bi se moglo ločili vez mesa in kosi, ki je spajala obe.

Čeprav sta imeli sestri ločena-čhalna in občinstva sistema, je rekel dr. Breakstone, sta imeli ven-dele in par sekundarnih preba-vnih organov.

Roza je bila enkrat poročena ter se je pisala Dvorak. Zapustila je sina, starega enajst let, ki je normalen. Njen mož je bil ka-pitan v nemški (?) armadi ter padel leta 1917 v bitki. Poročila se je pred petnajstimi leti. Nje-na sestra Jožefa ni bila nikdar poročena.

Dve uri po polnoči pa je re-kel dr. Breakstone, da ni treba več siliti v brata.

Brez koristi je, — je re-kel. — Stanje obeh je sedaj isto, namreč stanje, ki napoveduje gotovo smrt. Operacija bi bila

RUSKA JUSTICA V ROKAH KMETOV

Stradajoči ruski kmetje so sumi-čno kaznovani tatu, ki je ukradel zaloge pomožne administracije.

Sterlitamak, Sovjetska Rusija, 30. marca. — Potem ko je priznal na javnem zborovanju, da je vlo-mil v kuhinjo Ameriške pomožne administracije št. 175, kjer se je vrehranalo petdeset stradajočih otrok, je bil neki kmet, Isangz Bajnasarov, pretepen s gorjaca-mi štrti.

Tatvica je bila izvršena dne 12. februarja v vasi Abukmanov v Bakširski republiki. Obzavna in sekrecija pa se je izvršila dne 14. februarja. Popolen, enostaven record glede tativine, zajetja ter izvršenja smrtne kazni je vse-bovan v oficijelnem protokolu, kogorje prepis se nahaja v rokah komiteja Ameriške pomožne ad-ministracije ter v onih vlade.

Soglasno s tem protokolom so prišla prva ameriška živila za stradajoče otroke v vas v pričetku februarja in prehranjanje otrok se je pričelo dne 10. februarja. V noči 12. februarja pa je nekdo vlo-mil v kuhinjo ter odnesel vse živila, z izjemo bakse kakao ter 21 škatelj kondenziranega mleka. Zaloge živil naj bi zadostovala za naslednjih osem dni, dokler bi ne prišle nadaljnje zaloge.

Tat je prišel v kuhinjo s tem, da je razbil dve ključavnicie ter tudi napravil luknjo v notranjem zidu kuhinje, napravljenem iz pleha. Kakor hitro je bila tativna razkrita, je bila celo vas takoj na nogah in vsi so pričeli iskat ukra-dene živila in tatu. Bajnasarova so prijeli, ko so našli v njegovi koki neki železni drogi, kogena-vnočnosti ni mogel pojasniti.

Zaslišan, je prijeti mož priznal svojo tativno. Rekel je, da je odnesel živila v neko drugo vas. Radi podlosti zločina in ker so bila s tem ogrožena živiljenja otrok, je bil Bajnasarov obsojen na smrt. Surtuo odsodbo se je izvršilo na javnem trgu vasi na tak način, da so pretepali obsojenega v goračami toliko časa, dokler ni bil mrtev.

Edini izobraževalni človek je sestavil poročilo, v katerem je opisal celo zedovo in 20 nadaljnih kmetov, da je nato prisnilo na dokument svoje prste v pričevanje. Dokument je bil nato poslan obta-stim, ki so preskrbeli Ameriški pomožni administracijski poverjeni prepis in prevod.

On je takoj odšel v podzemsko železnico in izgnil.

BOSTONSKA UNIJA ZAHTEVA JAVNA ZBOROVANJA.

Boston, Mass., 30. marca. — Publikeitetni komitej bostoniske centralne delavske unije bo pri-poročil na sestanku te organizacije v nedeljo, naj bodo vsa zborova-nja unije odprta za splošno ob-činstvo. Glasil se, da je to del pro-grama organiziranega dela, da so seznanili ljudi z unijskimi prin-ci-pi in cilji.

Dosedaj so bile centralne unije otvorjene le za delegete s central-no unijo spojenih drugih unij.

NOVA NASILJA NA IRSKEM

MALKONTENTI V IRSKI REPUBLIKI ARMADI SO ZA-ŽALI NAPRAVE DUBLINSKE GA LISTA BAJE RADU OBJAV-LJENJA NA KONVENCIJU VES PAPIR JE UNIČEN. ZAGO-NETEN UMOR.

Rock cesti, je morala biti posledn-ec neke vrste eksekucije. Izvede-lo se je, da ga je odvedel oddelk mož, ki so izgubili delo in ki so čakal na svojo podporo kot neza-posleni. Odvedli so ga na mesto, kjer so pozneje našli njegovo truplo.

Tekoma popoldneva so potisnili njegovo izkaznico, s katero je šel po podporo, skozi vrata njegovega stanovanja. Njegova žena je po-brala izkaznico ter se ravno vpra-ševala, kaj naj to pomeni, ko ji je prinesla polica vest o usodi, ki je zadela njene moža.

V ANGLJI SE POPLJE VEČ ŽGANJA KOT PREJE.

London, Anglija, 30. marca. — Zavživanje žganj pijač na an-gleških otokih se je povečalo in zavživanje piva se je zmanjšalo, pogosto z ugotovilom, katero je podal v parlamentu finančni tajnik Sir Horne.

Kancelar je rekel, da izpije se da vsak človek po sedem in pot-kvartov piva proti desetim in pol kvarta piva leta 1913 ter skoro tri kvarte žganj pijač proti enemu kvartu v istem času.

W. Ashley, koalicijski unijo-nist, je vprašal kanceljarja, če mu je znano, da ne vsebuje današnje angloške pivo nobenega alkohola.

Jaz nisem tako familiaren s tem predmetom kot galantni član zbornice, — je odvrnil finančni minister, ki nosi naslov kancelar-ja blagajne.

Princezinja je stara 42 let.

PROFESOR EINSTEIN V PA-RIZU.

Pariz, Francija, 30. marca. — Dr. Albert Einstein, po mnenju številnih ljudi najbolj kunšten človek sedanjega časa, je dosegel v Pariz v sicer kot prav-demokrat v drugem razredu. Ve-likoga sprejema ni bil deležen, kajti na kolodvoru je bilo le par profesorjev, ki so čakali nanj.

On je takoj odšel v podzemsko železnico in izgnil.

BOSTONSKA UNIJA ZAHTEVA JAVNA ZBOROVANJA.

Boston, Mass., 30. marca. — Publicitetni komitej bostoniske centralne delavske unije bo pri-poročil na sestanku te organizacije v nedeljo, naj bodo vsa zborova-nja unije odprta za splošno ob-činstvo. Glasil se, da je to del pro-grama organiziranega dela, da so seznanili ljudi z unijskimi prin-ci-pi in cilji.

Dosedaj so bile centralne unije otvorjene le za delegete s central-no unijo spojenih drugih unij.

Denarna izplačila v jugoslovenskih kronah, lirah in avstrijskih kronah

se potom nado banko izvršuje po niski ceni, zaresilive in hitre.

Včeraj se bilo nado cene sledile:

Jugosl

"GLAS NARODA"

(SLOVENIAN DAILY)

Owned and Published by
Slovenic Publishing Company
(A Corporation)

FRANK SAKSER, President

LOUIS BENEDIK, Treasurer

Place of Business of the Corporation and Addresses of Above Officers:
82 Cortlandt Street, Borough of Manhattan, New York City, N. Y.

"Glas Naroda" Izhaja vsaki dan izvzemski nedelj in praznik.

Za celo leto velja list za Ameriko Za New York za celo leto	\$7.00
In Canada	\$6.00
Za pol leta	\$3.00
Za celo leta	\$7.00
Za pol leta	\$1.50
Za celo leta	\$3.00

GLAS NARODA
(Voice of the People)
Issued Every Day Except Sundays and Holidays.
Subscription Yearly \$6.00

Advertisements on Agreement.

Dopis brez podpisa in osebnosti ne se priobčujejo. Denar naj se blagovoli po
upatu po Money Order. Pri spremembi kraja naročnikov prosimo, da se nam
tudi prejšnje bivališča naznani, da hitreje najdemo naslovnika.GLAS NARODA
82 Cortlandt Street, Borough of Manhattan, New York, N. Y.
Telephone: Cortlandt 2876

ZGODOVINSKI SPOMIN.

Dobro znana primera napetosti v odnošajih med Nemčijo in Francijo pred zadnjim vojno se je zavrsila leta 1905. Pojavila se je v zvezi z maroško zadevo ter politiko francoskega ministra za zunanje zadeve, Delcassem-a.

Njegova resignacija je bila prisiljena, kot se je glasilo v onem času, na zahtevo Nemčije in pozdravili so jo kot odličen triumf nemške diplomacije, ki je vključeval tudi gotovo poniranje za Francijo.

V zadnjem času pa so bila objavljena pričevanja, ki kažejo, da se je nemška vlada prepricala o trdnosti tal, na katerih je stala, predno si je držnila obvestiti francoskega ministrskega predsednika, da ne more vediti nadaljnih pogajanj z Delcassem-jem.

Joseph Galtier je izjavil, da je rekla princesinji Buelow, žena takratnega nemškega kancelarja: — Mi nismo zahtevali glave M. Delcassem-jem. Ponudili so nam jo.

Na temelju tega razkrivitja, je neki prejšnji francoski poslanik, M. Paleologue, ki je bil tesno zvezan z Delcassem-jem v zunanjem uradu leta 1905, nadalje razpredel tozadne povest.

Dne 26. aprila imenovanega leta je priredil nemški poslanik v Parizu banket na čast takratnemu francoskemu ministrskemu predsedniku, M. Rouvieru. Naslednjega dne je šla iz nemškega poslaništva v Berlin brzojavka. Francoska tajna služba je brzojavko prestregla ter jo dešifrirala. Na koncu te brzojavke je nemški poslanik informiral svojega kancelarja, da mu je francoski ministrski predsednik zagotovil, da si želi Francijo miru "za vsako ceno". V brzojavki pa se je glasilo za tem: — Deset minut pred banketom sem sprejel obisk neke osobe, ki je zaupnica M. Rouvierja in ta me je informirala, da bi predsednik ministrskega sveta radovolje privolil v padec M. Delecassem-jem.

To je bil zadosten migljaj za Berlin.

V teku par dni je pričelo nemško poslaništvo pristiskati na vlado, naj odstrani Delecassem-jem. Malo pozneje pa sta dva emisarja kancelarja Buelowa poslala ministrskemu predsedniku Rouvierenu naslednje obvestilo:

— Nemška vlada se zaveda, da se pogaja M. Delcassem za zvezo z angleško vlado. Če bi bila ta zveza skleprena, bi Nemčija takoj napadla Francijo. Posledica tege je bila neizogibna. Dne 6. junija je Delcassem zapustil svoj urad kot zunanji minister.

Ta dogodek je več kot primera načinov, katerih se poslužuje tajna diplomacija. Pomaga nam razumeti vedno naraščajočo aroganco nemške vlade v svojem postopanju s Francijo ter slabu pogodenem nemško zaupanje, da se bo Francija rajše vdala v vsako stvar kot pa prijela za meč ter se borila.

Bil je brez dvoma ta navidezno sijajni uspeh nemške diplomacije leta 1905, kateremu je sledila leta 1909 slična diplomatska zmaga v zvezi z aneksijo Bosne in Hercegovine od strani Avstrije, ki je povedla nemško vlado in njeno diplomacijo do viška nesramnosti in ignoranca, katero je pokazala avgusta meseca leta 1914, ko je izročila svoje povsem nemogoče zahteve M. Vivianiju.

Ta diplomatski nemški pisker pa je hodil preveč pogosto k vodnjaku ter se vsled tega tudi konečno razbil.

Dopis

Chicago, Ill.

Tudi v trgovini se dobro rodvajo. Fred Zajec, 1622 Blue Island Ave., je otvoril novo saloon. Prijet je dobiti od vode do najboljšega vse, kdor kar želi. Za dober prigrizek ali celo kosičko in večjero preskrbi naš rojak Geo. Volčanek, 1804 South Racine Ave. Moderno urejen restaurant je bil odprt včeraj zadnjega soboto zvečer, 25. marta.

Kakov se sliši, bomo dobili tudi slovenskega urarja v našo naseljino in se več drugih obrtnikov. Veseli velikonočne praznike želim vsem čitateljem G. N. Naročnik.

Prihod prijateljev in sorodnikov v Združene države.

Peter Zgaga

(Jugoslovanski oddelki L. L. I. S. New York.) — V informacijo oih tujerodev, ki želijo, da njihovi sorodniki ali prijatelji pridejo v Združene države, je državni departmément izdal sledeča navodila:

Opozarja se na obstoječe predpise glede viziranja potnih listov oih inozemcev, ki želijo potovati iz inozemstva v Združene države. Da se izognejo predolgom zavlačevanju, se treba natameno ravnat po sledenem postopanju:

Mnogi inozemci, ki živijo sedaj v inozemstvu in ki bi radi prišli v Združene države, imajo tukaj prijatelje ali sorodnike, ki hrepijo po njihovem prihodu. Ti prijatelji in sorodniki v Združenih državah naj pišejo dotičnim inozemcem o teh predpisih ter pripovedajo, da naj oni strogo sledijo sledenim navodilom:

1. Naj si pribavijo potni list — passport — od inozemske vlade, pod katero spadajo.

2. Naj osebno predložijo ta potni list ameriškemu konzularnemu uradniku, v delokrogu kategorej sedaj živijo. V konzularnem uradu naj vložijo prošnjo za vizum, ki naj juri dovoli potovanje v Združene države. S seboj naj primesejo tri male fotografije in predložijo naj pisma ali zaprisene izjave svojih prijateljev ali sorodnikov, živečih v Združenih državah. V teh izjavah naj se navede državljanstvo, dotičnega sorodnika ali prijatelja v Združenih državah, koliko časa je že nastanjen v Združenih državah, v kakem sorodstvu ali razmerju je on do prosileca, prosilčeva sta-

rost ali državljanstvo, zakaj želi priti v Združene države, dati je prosilec v stanu vzdruževati samega sebe in da li so sorodniki in prijatelji v Združenih državah v stanu in voljni primerno skrbeti za njega ob njegovem prihodu.

Pristojbina za sestavo inozemcev izjave ali prošnje znaša en dolar in pristojbina za vizum znaša devet doljarjev. Te pristojbine mora plačati inozemec konzularnemu uradniku v inozemstvu.

Obstoječi predpisi določajo, da noben inozemec ne sme stopiti na ameriško tla, ako njegov potni list ne nosi vizuma kakega ameriškega konzularnega uradnika v inozemstvu. Ta vizum naj se dobije od konzula, ki je najbližji kraju, kjer inozemec stanuje.

Ameriški konzuli v vseh državah imajo natančna navodila, katera naj dajo vizum in komu naj ga odrečijo. Prošnja za vizum v nekaterih posebno izdanimi službami mora biti predložena državnemu departmémentu v odločitev, ali te prošnje morajo biti predložene preko ameriškega konzula, pri komur je inozemec vložil prošnjo za vizum. Državni departmément ne more nujesar ukreniti v takih slučajih, dokler ne dobi učarnega sporočila od svojih uradnikov v inozemstvu.

Važno je zapomniti si sledenje: sorodniki ali prijatelji v Združenih državah naj se nikakor ne obrenejo v teh stvarih na državni departmément, marveč morajo inozemci sami naravnost vložiti prošnjo na ameriške konzularne uradnike v inozemstvu.

Iz Slovenije.

Preveč veronala zavžila.

Stefanija Maurin, uradnica, stanovalka v Dalmatinovi ul. v Ljubljani, je že dalje časa tožila, da vse more spati. Ko je 23. februar, zutraj gospodinja zapazila, da Maurinova zavžila. Gospodinja je tako kockala združnico, ki je načelovala zadružni gospodarju v mesec Rebensheg.

Za predsednika gospodinčarske zadruge v Celju

je bil izvoljen na občnem zbornem spanju, na tleh pa polno praznih zavžvik veronala, ki ga je načeloval zadružni gospodinar.

Vrtnarsko društvo v Mariboru.

Mariborski vrtnarji ustanovali v zasebno vrtnarski interesov in nakupovanju prvovrstnih semen ter drugih potrebščin iz prvega vira lastno društvo.

Vrtnarski in sadarski tečaj

priredil kinetička šola na Grnu za kinetičke mladenice, ki se hočejo praktično izvezbiti napravi vnegradov, sadovnjakov, trtnic in drevesnic, v cepljenju, obrezovanju in negovanju trt in drevja, v gnjenju in obdelovanju vingrnadov in sadovnjakov itd. Vežbanje se vrši pod strokovnim vodstvom. Tečaj se prične 1. aprila in konča 31. oktobra. Učencev v starosti najmanj 15 let dobivajo na zavodu popolnoma prosto oskrbo in mesечно 30 K nagrade. Boljši ali slabo razviti se ne sprejemajo.

Smrtna kosa.

V Ljubljani je umrl v starosti 83 let Anton Demšar.

V Dobu je umrla gospa Marija Zarnik.

V Sodražici je umrl posestnik Franc Pire.

V Novem mestu je umrla gospa Elza Turšič.

V Hotovljah pri Poljanah je umrl Franjo Primozič v visoki starosti 98 let. Bil je najstarejši človek v celi poljanski dolini.

V Delnicih nad Ljubljano je umrl posestnik Valentin Weber.

Novi gerenti.

Za gerente okrajnega zastopa v Brežicah je imenovan Fr. Kene ml., posestnik v Globokem, za dosedanjega namestnika pa dosedanjega gerenta Franca Lipca, veletržec v Brežicah.

Občinski odbyv v Kandršah je razpuščen. Za občinskega gerenta je imenovan Fran Bogataj, posestnik v Kandršah za njegovega namestnika pa Janez Strmljan, posestnik v Kandršah.

Ljubljanski pekovski pomočniki so nameravali zastavati, toda stavka se je prepričala. Pogajanja med njimi in pekovskimi možnimi so se občinskega pomočnika začeli.

Čudna prošnja stolne cerkve. Mariborska stolna župnija je potom policijskega ravnateljstva naprosila tatu, ki je te dni ukral iz cerkve monštranco, nato pa kaskenskolsibodi način vrne, ker nima zanj nobene vrednosti.

Kakor se sliši, bomo dobili tudi slovenskega urarja v našo naseljino in se več drugih obrtnikov. Veseli velikonočne praznike želim vsem čitateljem G. N. Naročnik.

Peter Zgaga

Ali mi lahko posodiš pet do- larjev? — je vprašal prijatelj pre- prijatelja.

— Žal mi je. Jih nimam pri- sebi.

— Ka pa doma?

— O, hvala — doma je vse zdravo.

* * *

V Philadelphiji se vrše porotne obravnavne. Ker nima sodišče druga dela, zaslisi sejo butlegarje, salonerje in druge krščice ose- najstega amendmenta. Zadnje so umaknili potrotniku k posve- tovanju. Seboj jim je dal sodnik kvart žganja, katerega so našli pri oboževanju, ter jih naprošil, da pronađejo na podlagi tega dokaz, če je možak krv ali ne.

Dvanajst mož, dvanajst porotnikov je odšlo v posvetovalnico. Po pretekli petih minut se je vr- nil predsednik porote rekoč:

— Gospod sodnik, na podlagi enega kvarta nismo mogli nicesar dognati. Dajte nam eno galon.

“Amerikanski Slovenec” piše: Tukaj se je razglasilo, da je bivši nemški kaiser Wilhelm umrl. Danes je do spelno uradno poročilo iz Nizozemske, da bivši kaiser še živi.

Lejga, ker lea, lej!

Nekoč je bila zbrana družba, v kateri je imel neki bankir poglavito besedo.

Razpravljalo se je o valutah in devizah ter drugih pojmih, ki jih vsebuje bankirska leksikon.

V kotu je sedel časnikar in posal. Ko se je vsega naveličal, je reklo govorniku:

— Samo ena pot je, samo ena način je, potem katerega lahko živo- ve poštenim potom obogati.

— Kateri je pa ta način? — ga je vprašal bankir.

— In vi tega ne veste, gospod,

— se je začudil časnikar.

Neki newyorskemu sodniku je rekel: Govor je edina stvar, ki loči ljudi od življa.

Možak je že trideset let v službi, je poljubni sodnik in vsled- tevega ve, kaj govori.

Skupaj zraščeni dvojčki Roza in Jožefa sta mrtvi.

Po ne, da bi se Majk Cegare zmotil, ko jim bo pisal posmrtni- ce, ter bleknil:

Roza je bila stara dvainštirideset let, Jožefa pa triinštirideset let.

Bivši avstrijski cesar Karol je nevarno zbolel. Možak živi v pro- gnanstvu na otoku Madžari.

Zdravnik pravijo, da mu tamožni zrak ne prija.

Vladimir Levstik:

GADJE GNEZDO.

Povest iz dne trpljenja in nad.

(Nadaljevanje.)

VI.

Komaj dnevi so minili, toda že lezen prst je črtal na severu in jugu, na vzhodu in zahodu; redka meja loči dvoje svetov.

Kastelka stoji z Janezom na gradišču, sive oči ji merijo obzorje, misel ves daljni svet. — Soite je zdavnaj obrisala, moči povezla v trden snop; čelo ji si naprej, roke se gibljejo široko, uradna guba deli obrvi; vdova čuti nevidnega sovražnika in si ne skočiti za vrat. Četr stoljata ni šlo za življenje in sart; zdaj stoji drugače nego takrat. Ona že ve, da je Bog in zlodej ne zmoreta, ne, nikoli! Volja sega na drugi konec sveta, in mati veruje vanjo, saj ni le njena volja: to je duša zemlje, katero je ona vzdramila.

Takšen pokoj naokoli, — govori Janez kakor iz sanj. — Čudna je misel, da streljajo tam s kanoni.

Dobro se čuje, — pravi Kastelka — ona ne laže!

Streljanje, mati? Zdi se vam.

Komaj vročino slišim peti.

Sam Bog ne pomni takega: na gosto, kakor pesek z voza. Ti matiči, ne slišiš, ali mati čuje, in zemlja.

Zemlja! — Gad se odmakne, da bi ji bolje videl v obraz.

Zemlja, — ponavljala vdova mirno, kot bi knjigjo brala. — Po zemlji prihaja. Misli si, da te zbole trin v peto; mari ne čutiš povod, v glavi in v srcu? In to je hajšo od trnja; misliš, da nje ne boli?

Koga?

Zemlje... Sinoči mi je bilo, kakor bi govorila pod menoj in mi tožila. Kastelka, pravi, sam ludil jih je dal; premisli, kaj dečko! Vso kožo mi slečijo, vsebroj izdero... In mrlje spuščajo vame; vse belo mrtvih je v meni. Strah me je, pravi, kadar spite ljudje...

To vam je odleglo, ko ste se zbudili!

Zakaj? Saj jih slišim, podnevi, ponoči... Toda vse krogle leta mimo Jože in Toneta. Ne upa, si; ne smejo.

Kdo jum ne da?

Zemlja: ona ju varuje.

Siroko strmi Janez materi v obraz; ali se ji meša?

Vdova gleda bistrejo ko kdaj.

Enkrat se mi je v sanjah vrag prikazal. Pomni, mi prav, dobro zapomni. Kastelka: Bog se ne bo raval zate z menoj! Pomebla si ga, zapisala si živo zemlji, da ti služi; paradiž si prodala prsti za svoje bogastvo in svoje otroke. Na zadnjem uro se vidiava, stara! In meni se je zdelo, da odgovarjam: Pridi, zlodej, kar pričei! Samo da ohramim, gade in grunt, drugo mi je deveta brigata; kar držim, ne izpustim, če me tudi v znamen po smrti.

Nu, mati, braniti svoje, nigrin, zasluga je! — meni Janez, ali sveta groza mu lije v kost.

Braniti svoje ni greh, toda greh je misliti na voj. Zemlja je pokazala, da me hoče imeti zase — kadar sem se obrnila k drugemu, je bilo zlo. Še vas gadov sem se bala dotekniti, prav do zadnjega, ga me je bilo strah.

Tudi tako ste bili dobri za nas; kar smo, ste vi dali!

Zdaj pravim: motis se, zato ne more biti kazni. Tudi ona ima radu žito, ki raste iz nje in vendar ji solnce ne neha sijati.

Ne, mati, za to je ni kazni; zemlja hoče, da bodi srečno, kar diha na njej.

Kočeli zasluge prinese vsak na oni svet, — ugiblje vdova. — Za moje grehe sta vi lahko boljši ljudje; in Bog mi všeje, da bi bili drugače čigani. Malokolo si zasuži nebesa brez kruha in strehe; naša se je majala Komaj prav, pa moram zato prekliniti do groba. In zdaj povej, Benjamin, kam hočeš jeseni?

Nikamor, mati, dokler se ne zvedri. V burji je dobro sedeti na svojem.

Doma ostaneš?

Pri vas. — Toplo jih je pogledal v lice. Tehtal se bom, delal pa v svet in poslušal zemljijo, kaj pričovede.

Poslušaj; ali potem ji gospodadi, da jo boš prav razumel.

Komaj skrije zmagoslaven smehljaj; gruda je mogrena ljubov, in kdr jo enkrat objame, ga ve ne izpusti.

— Posli! — ga stavi opoldne pred družino. — Dokler se Joža mladi kralj, ki previkrat čuti vredne, je on zraven mene vaš gospodar. Kar zapove, je moja volja, kar obljubi, moj dolg; nječeva beseda je moja.

Srečno gleda Janez in rdi kačo, mlači želeti sponi mu stieta zapestja; drugi orložnik ponemlivo nagnje puško z ostrim barometrom.

Kastelka stoji z Janezom na gradišču, sive oči ji merijo obzorje, misel ves daljni svet. — Soite je zdavnaj obrisala, moči povezla v trden snop; čelo ji si naprej, roke se gibljejo široko, uradna guba deli obrvi; vdova čuti nevidnega sovražnika in si ne skočiti za vrat. Četr stoljata ni šlo za življenje in sart; zdaj stoji drugače nego takrat. Ona že ve, da je Bog in zlodej ne zmoreta, ne, nikoli! Volja sega na drugi konec sveta, in mati veruje vanjo, saj ni le njena volja: to je duša zemlje, katero je ona vzdramila.

Takšen pokoj naokoli, — govori Janez kakor iz sanj. — Čudna je misel, da streljajo tam s kanoni.

Dobro se čuje, — pravi Kastelka — ona ne laže!

Streljanje, mati? Zdi se vam.

Komaj vročino slišim peti.

Sam Bog ne pomni takega: na gosto, kakor pesek z voza. Ti matiči, ne slišiš, ali mati čuje, in zemlja.

Zemlja! — Gad se odmakne, da bi ji bolje videl v obraz.

Zemlja, — ponavljala vdova mirno, kot bi knjigjo brala. — Po zemlji prihaja. Misli si, da te zbole trin v peto; mari ne čutiš povod, v glavi in v srcu? In to je hajšo od trnja; misliš, da nje ne boli?

Zemlja! — Gad se odmakne, da bi ji bolje videl v obraz.

Zemlja, — ponavljala vdova mirno, kot bi knjigjo brala. — Po zemlji prihaja. Misli si, da te zbole trin v peto; mari ne čutiš povod, v glavi in v srcu? In to je hajšo od trnja; misliš, da nje ne boli?

Koga?

Zemlje... Sinoči mi je bilo, kakor bi govorila pod menoj in mi tožila. Kastelka, pravi, sam ludil jih je dal; premisli, kaj dečko! Vso kožo mi slečijo, vsebroj izdero... In mrlje spuščajo vame; vse belo mrtvih je v meni. Strah me je, pravi, kadar spite ljudje...

To vam je odleglo, ko ste se zbudili!

Zakaj? Saj jih slišim, podnevi, ponoči... Toda vse krogle leta mimo Jože in Toneta. Ne upa, si; ne smejo.

Kdo jum ne da?

Zemlja: ona ju varuje.

Siroko strmi Janez materi v obraz; ali se ji meša?

Vdova gleda bistrejo ko kdaj.

Enkrat se mi je v sanjah vrag prikazal. Pomni, mi prav, dobro zapomni. Kastelka: Bog se ne bo raval zate z menoj! Pomebla si ga, zapisala si živo zemlji, da ti služi; paradiž si prodala prsti za svoje bogastvo in svoje otroke. Na zadnjem uro se vidiava, stara! In meni se je zdelo, da odgovarjam: Pridi, zlodej, kar pričei! Samo da ohramim, gade in grunt, drugo mi je deveta brigata; kar držim, ne izpustim, če me tudi v znamen po smrti.

Nu, mati, braniti svoje, nigrin, zasluga je! — meni Janez, ali sveta groza mu lije v kost.

Braniti svoje ni greh, toda greh je misliti na voj. Zemlja je pokazala, da me hoče imeti zase — kadar sem se obrnila k drugemu, je bilo zlo. Še vas gadov sem se bala dotekniti, prav do zadnjega, ga me je bilo strah.

Tudi tako ste bili dobri za nas; kar smo, ste vi dali!

Zdaj pravim: motis se, zato ne more biti kazni. Tudi ona ima radu žito, ki raste iz nje in vendar ji solnce ne neha sijati.

Ne, mati, za to je ni kazni; zemlja hoče, da bodi srečno, kar diha na njej.

Kočeli zasluge prinese vsak na oni svet, — ugiblje vdova. — Za moje grehe sta vi lahko boljši ljudje; in Bog mi všeje, da bi bili drugače čigani. Malokolo si zasuži nebesa brez kruha in strehe; naša se je majala Komaj prav, pa moram zato prekliniti do groba. In zdaj povej, Benjamin, kam hočeš jeseni?

Nikamor, mati, dokler se ne zvedri. V burji je dobro sedeti na svojem.

Doma ostaneš?

Pri vas. — Toplo jih je pogledal v lice. Tehtal se bom, delal pa v svet in poslušal zemljijo, kaj pričovede.

Poslušaj; ali potem ji gospodadi, da jo boš prav razumel.

Komaj skrije zmagoslaven smehljaj; gruda je mogrena ljubov, in kdr jo enkrat objame, ga ve ne izpusti.

— Posli! — ga stavi opoldne pred družino. — Dokler se Joža mladi kralj, ki previkrat čuti vredne, je on zraven mene vaš gospodar. Kar zapove, je moja volja, kar obljubi, moj dolg; nječeva beseda je moja.

Srečno gleda Janez in rdi kačo, mlači želeti sponi mu stieta zapestja; drugi orložnik ponemlivo nagnje puško z ostrim barometrom.

Kastelka stoji z Janezom na gradišču, sive oči ji merijo obzorje, misel ves daljni svet. — Soite je zdavnaj obrisala, moči povezla v trden snop; čelo ji si naprej, roke se gibljejo široko, uradna guba deli obrvi; vdova čuti nevidnega sovražnika in si ne skočiti za vrat. Četr stoljata ni šlo za življenje in sart; zdaj stoji drugače nego takrat. Ona že ve, da je Bog in zlodej ne zmoreta, ne, nikoli! Volja sega na drugi konec sveta, in mati veruje vanjo, saj ni le njena volja: to je duša zemlje, katero je ona vzdramila.

Takšen pokoj naokoli, — govori Janez kakor iz sanj. — Čudna je misel, da streljajo tam s kanoni.

Dobro se čuje, — pravi Kastelka — ona ne laže!

Streljanje, mati? Zdi se vam.

Komaj vročino slišim peti.

Sam Bog ne pomni takega: na gosto, kakor pesek z voza. Ti matiči, ne slišiš, ali mati čuje, in zemlja.

Zemlja! — Gad se odmakne, da bi ji bolje videl v obraz.

Zemlja, — ponavljala vdova mirno, kot bi knjigjo brala. — Po zemlji prihaja. Misli si, da te zbole trin v peto; mari ne čutiš povod, v glavi in v srcu? In to je hajšo od trnja; misliš, da nje ne boli?

Koga?

Zemlje... Sinoči mi je bilo, kakor bi govorila pod menoj in mi tožila. Kastelka, pravi, sam ludil jih je dal; premisli, kaj dečko! Vso kožo mi slečijo, vsebroj izdero... In mrlje spuščajo vame; vse belo mrtvih je v meni. Strah me je, pravi, kadar spite ljudje...

To vam je odleglo, ko ste se zbudili!

Zakaj? Saj jih slišim, podnevi, ponoči... Toda vse krogle leta mimo Jože in Toneta. Ne upa, si; ne smejo.

Kdo jum ne da?

Zemlja: ona ju varuje.

Siroko strmi Janez materi v obraz; ali se ji meša?

Vdova gleda bistrejo ko kdaj.

Enkrat se mi je v sanjah vrag prikazal. Pomni, mi prav, dobro zapomni. Kastelka: Bog se ne bo raval zate z menoj! Pomebla si ga, zapisala si živo zemlji, da ti služi; paradiž si prodala prsti za svoje bogastvo in svoje otroke. Na zadnjem uro se vidiava, stara! In meni se je zdelo, da odgovarjam: Pridi, zlodej, kar pričei! Samo da ohramim, gade in grunt, drugo mi je deveta brigata; kar držim, ne izpustim, če me tudi v znamen po smrti.

Nu, mati, braniti svoje, nigrin, zasluga je! — meni Janez, ali sveta groza mu lije v kost.

Braniti svoje ni greh, toda greh je misliti na voj. Zemlja je pokazala, da me hoče imeti zase — kadar sem se obrnila k drugemu, je bilo zlo. Še vas gadov sem se bala dotekniti, prav do zadnjega, ga me je bilo strah.

Tudi tako ste bili dobri za nas; kar smo, ste vi dali!

Zdaj pravim: motis se, zato ne more biti kazni. Tudi ona ima radu žito, ki raste iz nje in vendar ji solnce ne neha sijati.

Ne, mati, za to je ni kazni; zemlja hoče, da bodi srečno, kar diha na njej.

Kočeli zasluge prinese vsak na oni svet, — ugiblje vdova. — Za moje grehe sta vi lahko boljši ljudje; in Bog mi všeje, da bi bili drugače čigani. Malokolo si zasuži nebesa brez kruha in strehe; naša se je majala Komaj prav, pa moram zato prekliniti do groba. In zdaj povej, Benjamin, kam hočeš jeseni?

Nikamor, mati, dokler se ne zvedri. V burji je dobro sedeti na svojem.

Doma ostaneš?

Pri vas. — Toplo jih je pogledal v lice. Tehtal se bom, delal pa v svet in poslušal zemljijo, kaj pričovede.

Poslušaj; ali potem ji gospodadi, da jo boš prav razumel.

Kočeli zasluge prinese vsak na oni svet, — ugiblje vdova. — Za moje grehe sta vi lahko boljši ljudje; in Bog mi všeje, da bi bili drugače čigani. Malokolo si zasuži nebesa brez kruha in strehe; naša se je majala Komaj prav, pa moram zato prekliniti do groba. In zdaj povej, Benjamin, kam hočeš jeseni?

Požigalec.

FRANCOSKI DETEKTIVSKI ROMAN.

Spisal Emile Gaboriau.

Za "Glas Naroda" prevel G. P.

75

(Nadaljevanje.)

Skušal jih je potisniti na stran, a vracače so se, močnejše in nedoljive, kot morski val.

Na ta način je sedel nekoga jutra v svojem kabinetu. Bilo je še zgodaj, s on je trpel bolj kot kedaj preje vsled nemira, kajti gospod Folgat mu je pisal: — Jutri bo vsa negotovost pri kraju. Jutri bo obiskal Žaka gospod Maglear, odvetnik, katerega si je izbral. Pisali vam bom takoj.

Na tozadnevnovice je čakal sedaj stari marki. Dvakrat je že pozvonil ter vprašal, če ni prišla pošta, ko se je naenkrat prikazal njegov lakaj ter rekel s prestrašenim izrazom:

— Gospa markiza, Ravnokar je prišla z Antonom, služabnikom gospoda Žaka.

Komaj je reklo to, ko je vstopila markiza sama, bolj prepadena kot je bila v jetniščici, tekom pogovora z Žakom. Premagal jo je namreč napor noči, preute je na vlaku.

Marki se je naenkrat zganil. Kako hitro je odšel lakaj iz sobe ter zapel vrata za seboj, je reklo s tresočinom se glasom, kot da bi želi o lgovoru ter se ga obenem boji cati:

— Ali se je zgodilo kaj izvrednega?

— Da:

— Dobrega ali slabega?

— Slabega.

— Moj Bog! Žele vendor ni priznal!

— Kako bi mogel vendor priznati, če je nedolžen?

— Po tem je pojasnil?

— V kolikor smo prizadeti mi, ki ga poznamo in ljubimo, da. Ne pa za javnost, sovražnike in postavo. Pojasnil je vse, a nima nobenega dokaza.

Žalostne obrazne poteze markija so postale še bolj žalostne.

— Z drugimi besedami, nemu je treba vrjeti na njegovo lastno besedo? — je vprašal.

— Ali mu ne vrameš?

— Jaz nisem sodnik tega, pač pa porota. Dobro, za poroto bo navel dokaze, Gospod Folgat, ki je prišel z istim vlakom kot jaz in katerega boš videl še danes, upa najti dokaze.

— Dokaze za kaj?

Mogoče ni bila markiza povsem nepripravljena na tak sprejem. Pričakovala je, da je bila vendor strašno vznemirjena.

— Žak, — je privela, je bil ljubimec grofice Klodijez.

— Aha, — se je oglasil marki.

In s povdankom žaleče icerčuje je dostavil:

— Brez dvoma nadaljnja povest o preštevovanju, kaj ne?

Markiza ni nčesar odgovorila. Mirno je nadaljevala:

— Ko je čula grofica, da se bo Žak poročil in da jo bo zapustil je izgubila vso kontrolo nad seboj ter sklenila osvetiti se.

— In v namenu, da se osveti, je skušala umoriti svojega moža, kaj ne?

— Hotela je biti prost.

Marki je Boaskoran je prekinil svojo ženo s strašno kletvijo. Nato pa je vzkliknil:

— In to je vse, kar si je moč! Žak izmisli! Da pride do take žalostne povesti, — ali je bil to vzrok njegovega trdrovratnega mulka?

— Ti me ne pustiš skončati. Najin sin je žrtev brezprimernih slučajev.

— Seveda brezprimernih zapletljajev. To je, kar pravi vsak izmed tisoč ali dva tisoč lopovov, katere obsodijo vsako leto. Ali misliš, da priznajo? Nikar ne. Vprašaj jih in dokazali ti bodo, da so žrtev usode, kakšne črne zarote in končno zmote v sodbi. Prav kot da bi se mogla pravčič motiti v teh naših dneh po vseh uvodnih zaslijanjih, dolgih preiskavah in skrbnih poizvedovanjih.

— Govoril boš z gospodom Folgatom in on ti bo povedal, kakšno upanje obstaja.

— In še se vsa upanja izjavite?

Markiza je povesila svojo glavo.

— Kaj potem? — je vstrajal marki.

— Ne bilo bi še vse izgubljeno. Prenesti pa bi morali muko, da nastopi najin sin pred poroto.

Visoka postava starega gospoda se je zopet vrzavnala do svoje polne višine. Njegovo lice se je pordečilo in iz njegovih očij je švigel najbolj strašen srd.

— Žak pred sodiščem, — je vzkliknil s strašnim glasom. — In ti prideš ter mi poveč to hladno, kot da bi bila to priprosta in posle naravna stvar. In kaj se bo zgodilo, če bo prišel pred sodiščem? Obsojen bo. Boaskoran bo šel na galere. Ne, kaj takega ne more biti. Ne pravim, da bi ne mogel kak Boaskoran izvršiti zločina, kajti strast nas včasih dovede do tega, da počenjammo čudne stvari. Ko pa pride zopet k pameti, ve Boaskoran, kaj more storiti. Kri opere vse nadade. Žak pa čaka rajše na krvnik. On je prebrisovan in če bo rešil svojo glavo, bo zadovoljen. Mislim, da bo par let trdge dela te malo pomenjalo začin. In tak strahopetec naj bi bil Boaskoran. Moja kri naj bi tekla v njegovih žilah? Poidite, pojrite, madama, Žak ni moj sin.

Zdrobljena kot je izgledala markiza do tedaj, se je vendor dvignila vspriče te strašne žaljivke.

— Gospod, — je zakriknila.

Markiz pa ni bil v takem stanju, da bi jo poslušal.

— Jaz vero, kaj pravim, — je nadaljeval. — Spominjam se vseke stvari, četudi si ti mogoče pozabilna na vse. Vrniva se nazaj v preteklost. Spomni se žasa, ko je bil rojen Žak in povej mi, katerega leta je bilo, ko se gospod de Maržeril ni hotel sestati z menoj.

Ogorčenje je vrnilo markizi njene moč. Vzkliknila je:

— In vi prihajate ter mi poveste to danes, po tridesetih letih in Bog ve vspriče kakšnih okoliščin!

— Da, po tridesetih letih Večnost bi lahko prešla preko teh spominov ter bi jih ne izbrisala. Kar se tiče teh okoliščin, katere omenjate, bi radi nihil nikdar ne rekli nobene besedice. Ob času, katerega imam v mislih, sem imel na izbiro eno izmed dveh zlov: ali biti snčen ali pa sovražen. Sklenil sem molčati in ne predale poizvedovali. Moja sreča je, da je zginila, a hotel sem si chraniči svoj mir. Živila sva skupaj povsem mirno. Vedno pa je obstajal med nama ta visoki zid, ta sumnja. Dekler sem dvomil, sem molčal. Sedaj pa, potrjujejo dejstvo moje dvome, pravim zopet: Žak ni moj sin.

Premagata od žalosti, s amou in ogorčenja je markiza de Boaskoran vše sveti roki, a nato vzkliknila:

— Kakšno porižanje! To, kar pravite, je preveč strašno. Ni vredno vas, da dodajate to strašno trpljenje k mučenju, katero že trpi.

Markij se je prisiljeno nasmehnil.

— Ali sem jaz dovedel dc te katastrofe?

— Dobro tedaj, da. Nekoga dne sem bila neprevidna in indiscretna. Bila sem miada ter nisen poznačila življenja. Svet me je obževal in ti, moč, moj vodnik, si se udajal svoji ambiciji ter poslušati meno samo. Jaz nisem mogla videti vnaprej posledic zelo nedoljnega čina koketства.

— Ti vidis sedaj to posledice. Po tridesetih letih se odpovedujem otroku, ki nosi moje ime. Če je nedolžen, pa pravim, da trpi za grehe svoje matere. Usoda je hotel, da si je tvoj sin poželel žene svojega soseda in ko jo je vzel, je le pravčno, da umre smrt prečinkata.

— Ti veš zelo dobro, da nisem nikdar pozabil svoje dolžnosti.

— Jaz ne vem nčesar.

— Ti si priznal to, ker niso hotel poslušati pojasnila, ki bi me pravil in ocistilo.

— Res, jaz nisen hotel poslušati pojasnila, ki bi vsprščo tvojega neznosnega ponosa dovedlo do razdora in s tem do strašnega skandala.

(Dalje prihodnjih.)

Petak — slab začetek.

Petak se smatra splošno kot nešrečen dan, posebno za praznovanje ljudi. Neki angleški teknik pa je objavil nasprotno zdodovinska dejstva, da je petek ravnotak lahko tudi srečen dan. Tako je bil Shakespeare rojen na petek, istotko tudi Washington. Ladja "Mayflower", ki je prepeljala v novembra 1. 1620 angleške nasejence v Novo Anglijo in ustvarila temelji za veličino Amerike, je pristala v Ameriki na petek. Kolun je odkril Ameriko isto tako na petek. Pariška bastilja je bila porušena na petek, kar so smatrali pristaši francoske revolucije za posebno srečo. Tudi Napoleon je bil rojen na petek. Bitka pri Bitki obali v Belgiji 1. 1815 se je vršila na petek in je započela gospodstvo Napoleona v Evropi, ki se je za vedno oddalnila.

ADVERTISEMENTS.

O POTOVANJU.

Za potovanje sponjadi, poleti in začetkom jeseni je drugi razred na prekoceanskih parnikih že več mesecov naprej razprodan. Že edaj je težko dobiti prostore drugačne razreda za junij in druge mesecce. Ie malo prostorov je še na razpolago. Kdo bi tedaj hotel potovati prihodnje mesece v drugem razredu, naj nara takoj nani, da mu preskrbimo prostor.

Frank Sakser State Bank

POTOVANJE IZ EVROPE.

Ako imate sorodnika v Avstriji in Nemčiji, kateri je tam pristojen ter želi priti v Ameriko, ga amorete sedaj dobiti sem. Nekajlaj zamorcejo sedaj ameriški dravljeni dobiti žene in otroke iz podobnimi razredi.

Avstrijski podaniki morajo plati vize pri ameriškem konzulu in razredno na Ellis Islandu voto \$25.00 pokazati v ameriškib tolarjih.

Glede denarnih pošiljatev v U. S. dolarjih, za vsa pojasnila glede potovanja, potrebnih listin affidavitov in voznih listkov se obraže na najstarejšo slovensko tvrdko:

Frank Sakser State Bank,

2 Cortlandt St., New York, N. Y.

SLOVENSKA BANKA

Zakrajšek & Češarek

TO — 8th AV., NEW YORK, N. Y.
(med 15. in 16. cesto)

pola denar v Jugoslavijo, Italijo

Na: — prodaja vozne listke za vse važnejše žete: — Izvršuje notarske poslove, kakovosti s čarim krajem.

Cena veden med najnajšimi.

Telefon Watkins 7629

Dospelje je novo suho grozdje.

Muškatal zelo sladke debele jahode, boksa 50 funтов .. \$6.50

Cipek grozdje največje in najsladkejše jagode, boksa 50 funarov .. \$7.50

Malo črno grško grozdje, zelo sladko, boksa 50 funтов .. \$6.50

Cipek fun po 10 centov. Za večje naročilo posebne cene.

Pošiljka \$2. za racun vasek boksov.

Ki naročite in poslati bomo takoj

BALKAN IMPUBLISHING CO.

51-53 Cherry Street

New York, N. Y.

Dr. Koler

SLOVENSKI ZDRAVNIK

638 Penn Ave. Pittsburgh, Pa.

Dr. Koler je najstarejši slovenški zdravnik v Pittsburghu, ki ima 24-letno praktiko v zdravju in prehrani.

Načrtoval je zdravje v obdobju 1918-1920.

Načrtoval je zdravje v obdobj